

ската мобилизация отъ 12-ий септември, послѣдвана съ обща въ Турция слѣдъ 17-ий с. м., завари 5-ий октомври и слѣдующитѣ дни съ повече отъ 450000 турска войска, насочена главно срѣщу България. Срѣщу тая войска България самà не можеше да воюва, не само защото бойнитѣ ѝ сили бѣха по малобройни отъ турскитѣ, но и защото само Одринската крѣпостъ ангажирваше $\frac{1}{3}$ отъ българскитѣ войски, а при това, послѣднитѣ трѣбваше да държатъ *настойтелно* повѣдение (излагайки се срѣщу укрѣпени и окопани сили), — слѣдователно, бидейки съ рискъ за по-голѣми жертви. При тѣй сложилитѣ се условия за воюване съ Турция отъ 17-ий септември нататък, не оставаше на България освѣнъ, съсрѣдоточавайки силитѣ си срѣщу главния турски отпоръ въ Тракия, да усигури дѣсниа си фронтъ съ оперирующии откъмъ югозападната си часть смѣсени сръбско-български войски. Това военно сътрудничане на българии и сърби много злѣ се експлоатира отъ послѣднитѣ. Тѣ не съзнаватъ или по-скоро не искатъ да съзнаятъ, че безъ парализирането на главнитѣ турски сили въ Тракия, съ което се вагърби България, нито сърбитѣ можеха да влѣзатъ въ Стара Сърбия, а камо ли да минатъ прѣзъ Качанишкия проходъ за Скопско, нито гърцитѣ можаха да мръднатъ на сѣверъ отъ Тесалийската си гравица.

Учили въ училищата си, че Македония е населена съ сърби; днесъ четатъ въ сръбскитѣ вѣстници, че българитѣ се смѣкнули къмъ Солунъ благодарение сръбската пѣхота и конница, а сж взели Лозеградъ и стигнали до Чаталджа благодарение въобще на сръбската помощъ; окупирали, при това, голѣма часть отъ Западна Македония, — сега сърбитѣ, прѣдъ факта че имъ се дава споредъ съглашението само часть отъ туй което сж окупирали, се питатъ: „та ний, значи, сме си проливали крѣвта за Велика България“! Съ такива софистични питанья и заключения е проникната по-голѣмата часть отъ сръбската днесъ преса, — такава е атмосферата въобще въ Сърбия и особно между сръбското войнство. Нѣщо повече: днесъ сръбскитѣ военни и административни власти най-сурово изнасилватъ народното съзнание на българитѣ въ Западна Македония. Заставатъ чрѣзъ печата си и начело военнитѣ кръгове за борба срѣщу